

Crisis & Faith

Perek 15

David Accepts Disaster

(א) ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וחסים וחמשים איש רצים לפניו. (ב) והשפים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ומאחד שבטי ישראל עבדך. (ג) ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים ונכחים ושמע אין לך מאת המלך. (ד) ויאמר אבשלום מי שמני שפט בארץ ועלי לבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו. (ה) והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו. (ו) ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר באו למשפט אל המלך ויגב אבשלום את לב אנשי ישראל. (ז) ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך ירושלם ועבדתי את יי. (ט) ויאמר לו המלך לך בשלום ונקם ויגדל הכרונה. (י) וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר קשמעכם את קול השפך ואמרתם מלך אבשלום בחברון. (יא) ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר. (יב) וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמצו והעם הולך ורב את אבשלום. (יג) ויבא המגיד אל דוד לאמר הנה לב איש ישראל אחרי אבשלום. (יד) ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלם מהרו ללכת פן נמחר והשיגנו וחדים עלינו את הרעה והפה העיר לפי חרב. (טו) ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדך. (טז) ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעוב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הנות. (יז) ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק. (יח) וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות איש אשר באו ברגלו מגת עברים על פני המלך. (יט) ויאמר המלך אל אתי הגתית למה תלך גם אתה אתנו שוב ושוב עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך. (כ) תמוזל בואך והיום [לאניצד] אנועד עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמד חסד ואמת. (כא) ויען אתי את המלך ויאמר חי יי וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך. (כב) ויאמר דוד אל אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתית וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו. (כג) וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם עברים על פני דרך את המדבר. (כד) והנה גם צדוק וכל הלויים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם לעבור מן העיר. (כה) ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יי והשבני והראני אתו ואת נוחו. (כו) ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כאשר טוב בעיני. (כז) ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרוצה אתה שבה העיר בשלום ואחיימנך בנד ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם. (כח) ראו אנכי מתמהמה [בערבות] [בעברות] המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי. (כט) וישב צדוק ואביתר את ארון האלהים וירושלם וישבו שם. (ל) ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה ראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה. (לא) ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל יי. (לב) ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחנה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארץ קרוע כתנתו ואדמה על ראשו. (לג) ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא. (לד) ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביד ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל. (לה) והלוא עמד שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר תשמעו מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים. (לו) הנה שם עמם שני בניהם אחיימנע לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בנדם אלי כל דבר אשר תשמעו. (לז) ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבוא וירושלם.

- 1 And it came to pass after this, that Absalom prepared him a chariot and horses, and fifty men to run before him. **א** ויהי, מאחרי כן, ויעש לו אבשלום, מרכבה וחסים; וחמשים איש, רצים לפניו.
- 2 And Absalom used to rise up early, and stand beside the way of the gate; and it was so, that when any man had a suit which should come to the king for judgment, then Absalom called unto him, and said: 'Of what city art thou?' And he said: 'Thy servant is of one of the tribes of Israel.'
ב והשפים, אבשלום, ועמד, על-יד דרך השער; ויהי כל-האיש אשר-יהיה-לו-ריב לבוא אל-המלך למשפט, ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי-מזה עיר אתה, ויאמר, מאחד שבטי-ישראל עבדך.
- 3 And Absalom said unto him: 'See, thy matters are good and right; but there is no man deputed of the king to hear thee.'
ג ויאמר אליו אבשלום, ראה דבריך טובים ונכחים; ושמע אין-לך, מאת המלך.
- 4 Absalom said moreover: 'Oh that I were made judge in the land, that every man who hath any suit or cause might come unto me, and I would do him justice!'
ד ויאמר, אבשלום, מי-ישמני שפט, בארץ; ועלי, לבוא כל-איש אשר-יהיה-לו-ריב ומשפט--והצדקתיו.
- 5 And it was so, that when any man came nigh to prostrate himself before him, he put forth his hand, and took hold of him, and kissed him.
ה והיה, בקרב-איש, להשתחות, לו; ושלח את-ידו והחזיק לו, ונשק לו.

6 And on this manner did Absalom to all Israel that came to the king for judgment; so Absalom stole the hearts of the men of Israel.

1. Malbim

הראה אהבת העם במה שהשכים בבקר ועמד על יד דרך השער – (השער היה מיוחד למשפט), ודרש לכל איש על אודותיו, עד ששאלו מאיזה עיר הוא כשוקד לדעת כל עניניו עד מקום מגורתו, ואחרי שמע דבריו, א"ל שדבריו טובים, רק לא ימצא משפט מצד המלך, ובזה השריש בלבם שהמלך לא ישמע משפטי העם, מזקנותו או מעצלותו, וגם הסתיר בדבריו מלשינות אחרת במה ששאל מאיזה עיר הוא כאומר שהמלך לא ישקוד רק על טובת שבטו, לא על יתר שבטי ישראל, ושלכן כאשר א"ל שהוא מאחד שבטי ישראל שאינה ממשפחת המלך א"ל.

7 And it came to pass at the end of forty years, that Absalom said unto the king: 'I pray thee, let me go and pay my vow, which I have vowed unto the LORD, in Hebron.

8 For thy servant vowed a vow while I abode at Geshur in Aram, saying: If the LORD shall indeed bring me back to Jerusalem, then I will serve the LORD.'

9 And the king said unto him: 'Go in peace.' So he arose, and went to Hebron. {P}

2. Rashi

מקץ ארבעים שנה – ששאלו ישראל מלך משמואל, נתגלגל דבר מרד והשפלה במלכות.

3. Ralbag

ויהי מקץ ארבעים שנה – יתכן שאלו ארבעים שנה התחילו מעת צמיחת המלכות בישראל ר"ל מעת המשח שאול או התחילו מעת שלמות ארבעים שנה מעת המשח דוד ואולי הוגד על דרך נבואה שארבעים שנה יעמוד מלכות דוד ולזה חשב אבשלום שאז יהיה העת שתסור המלוכה מדוד ודמה מפני זה שכבר תשלם מחשבתו בהריגת אביו לסבב שתהיה הממלכה לו.

4. R' Yeshaya

ויהי מקץ ארבעים שנה – ששאלו להם מלך משמואל, ויש לומר ארבעים שנה למלכות דוד שבסוף שניו היה המעשה הזה.

5. Shmuel Aleph 16

1 And the LORD said unto Samuel: 'How long wilt thou mourn for Saul, seeing I have rejected him from being king over Israel? fill thy horn with oil, and go, I will send thee to Jesse the Beth-lehemite; for I have provided Me a king among his sons.'

2 And Samuel said: 'How can I go? if Saul hear it, he will kill me.' And the LORD said: 'Take a heifer with thee, and say: I am come to sacrifice to the LORD.

3 And call Jesse to the sacrifice, and I will tell thee what thou shalt do; and thou shalt anoint unto Me him whom I name unto thee.'

<p>י וישלח אבשלום מרגלים, בכל-שבטי ישראל לאמר: כשמעכם את-קול השפף, ואמרתם, מלך אבשלום בחרון.</p>	<p>10 But Absalom sent spies throughout all the tribes of Israel, saying: 'As soon as ye hear the sound of the horn, then ye shall say: Absalom is king in Hebron.'</p>
<p>יא ואת-אבשלום, הלכו מאתים איש מירושלם, קראים, והלכים לתמם; ולא ידעו, כל-דבר.</p>	<p>11 And with Absalom went two hundred men out of Jerusalem, that were invited, and went in their simplicity; and they knew not any thing.</p>
<p>יב וישלח אבשלום את-אחיתפל הגילוני יועץ דוד, מעירו מגלה, בנבחו, את-הזבחים; ויהי הקשר אפץ, והעם הולך ורב את-אבשלום.</p>	<p>12 And Absalom sent for Ahithophel the Gilonite, David's counsellor, from his city, even from Giloh, while he offered the sacrifices. And the conspiracy was strong; for the people increased continually with Absalom.</p>
<p>יג ויבא, המגיד, אל-דוד, לאמר: הנה לב-איש ישראל, אחרי אבשלום.</p>	<p>13 And there came a messenger to David, saying: 'The hearts of the men of Israel are after Absalom.'</p>
<p>יד ויאמר דוד לכל-עבדיו אשר-אתו בירושלם, קומו ונברחה--כי לא-תהנה-לנו פליטה, מפני אבשלום; מהרו ללכת, פו-למהו והשגנו והדיח עלינו את-הרעה, והכה העיר, לפי-חרב.</p>	<p>14 And David said unto all his servants that were with him at Jerusalem: 'Arise, and let us flee; for else none of us shall escape from Absalom; make speed to depart, lest he overtake us quickly, and bring down evil upon us, and smite the city with the edge of the sword.'</p>
<p>טו ויאמרו עבדי-המלך, אל-המלך: ככל אשר-יבחר אדני המלך, הנה עבדיך.</p>	<p>15 And the king's servants said unto the king: 'Behold, thy servants are ready to do whatsoever my lord the king shall choose.'</p>
<p>טז ויצא המלך וכל-ביתו, ברגליו; ויעזב המלך, את עשר נשים פלגשים--לשמר הבית.</p>	<p>16 And the king went forth, and all his household after him. And the king left ten women, that were concubines, to keep the house.</p>
<p>יז ויצא המלך וכל-העם, ברגליו; ויעמדו, בית המרחק.</p>	<p>17 And the king went forth, and all the people after him; and they tarried in Beth-merhak.</p>
<p>יח וכל-עבדיו עברים על-גדו, וכל-הכרתי וכל-הפלתי; וכל-הגתים שש-מאות איש, אשר-באו ברגלו מגת, עברים, על-פני המלך. {ס}</p>	<p>18 And all his servants passed on beside him; and all the Cherethites, and all the Pelethites, and all the Gittites, six hundred men that came after him from Gath, passed on before the king. {S}</p>

6. Shmuel Bet 11

ג וישלח דוד, ויירש לאשה; ויאמר, הלא-זאת בת-שבוע בת-אליעם--אשת, אוריה החתי? **3** And David sent and inquired after the woman. And one said: 'Is not this Bath-sheba, the daughter of Eliam, the wife of Uriah the Hittite?'

7. Shmuel Bet 23

לד אליפלט {ר} בן-אחסבי, בן-המעקתי; **34** Eliphelet the son of Ahasbai, the son of the Maacathite, Eliam the son of Ahithophel the Gilonite; {ס} **אליעם בן-אחיתפל,** {ר} הגלני. {ס}

לה חצרו (חצרי), הפרמלי, {ס} פצרי, {ר} **הארבי.** {ס}

לו יגאל בן-נתן מצבה, {ס} בני {ר} הגדי. {ס}

לז צלק, העמני; {ס} נחרי, {ר} הבארתי-- **37** Zelek the Ammonite, Naharai the Beerothite,

armour-bearer to Joab the son of Zeruah; נשאי (נשא), כְּלִי יוֹאָב בֶּן-זֶרְעֻיָּהּ. {ס}

Ira the Ithrite, Gareb the Ithrite; לח עירא, {ר} היתרי, {ס} גרב, היתרי. {ס}

Uriah the Hittite. Thirty and seven in all. {P} **לט אוריה, {ר} החתי--כל, שלשים ושבעה.**

8. Ralbag

ויצא המלך וכל ביתו ברגליו – **הנה לא רכב על סוסים** כדי שלא יתפרסם לכתו, כי הרואים אותו הולך ברגליו לא יחשבו שהוא דוד, וישלם לו מפני זה יותר המלטו מיד אבשלום.

יט ויאמר המלך אל-אתי הגתי, למה תלך גם-אתה אתנו; שוב ושב עם-המלך כי- נכרי אתה, וגם-גלה אתה למקומך. **19** Then said the king to Ittai the Gittite: 'Wherefore goest thou also with us? return, and abide with the king; for thou art a foreigner, and also an exile from thine own place.

כ תמול בואך, והיום אנועד (אניעד) עמנו ללכת, ואני הולך, על אשר-אני הולך; שוב והשב את-אחידך עמך, חסד ואמת. **20** Whereas thou camest but yesterday, should I this day make thee go up and down with us, seeing I go whither I may? return thou, and take back thy brethren with thee in kindness and truth.'

כא ויען אתי את-המלך, ויאמר: חי-הנה, וחי אדני המלך, כי (אם) במקום אשר יהיה-שם אדני המלך אם-למות אם- לחיים, כי-שם יהיה עבדך. **21** And Ittai answered the king, and said: 'As the LORD liveth, and as my lord the king liveth, surely in what place my lord the king shall be, whether for death or for life, even there also will thy servant be.'

כב ויאמר דוד אל-אתי, לך ועבר; ויעבר אתי הגתי, וכל-אנשיו, וכל-הטף, אשר אתו. **22** And David said to Ittai: 'Go and pass over.' And Ittai the Gittite passed over, and all his men, and all the little ones that were with him.

9. Rashi

עם המלך – עם אבשלום.

כג וכל-הארץ, בוכים קול גדול, וכל-העם, עברים; והמלך, עבר בנחל קדרון, וכל-העם עברים, על-פני-דרך את-המדבר. **23** And all the country wept with a loud voice, as all the people passed over; and as the king passed over the brook Kidron, all the people passed over, toward the way of the wilderness.

כד והנה גם-צדוק וכל-הלויים אתו, נשאים את-ארון ברית האלהים, ויצקו את-ארון האלהים, ויעל אבייתר--עד-תם כל-העם, לעבור מן-העיר. {ס} **24** And, lo, Zadok also came, and all the Levites with him, bearing the ark of the covenant of God; and they set down the ark of God--but Abiathar went up--until all the people had done passing out of the city. {S}

כה ויאמר המלך לצדוק, השב את-ארון האלהים העיר: אם-אמצא חן, בעיני יהוה--והשבני, והראני אתו ואת-נוהו. **25** And the king said unto Zadok: 'Carry back the ark of God into the city; if I shall find favour in the eyes of the LORD, He will bring me back, and show me both it, and His habitation;

כו ואם כה יאמר, לא תפצתי בך: הנני--יעשה-לי, כאשר טוב בעיניו. {ס} **26** but if He say thus: I have no delight in thee; behold, here am I, let Him do to me as seemeth good unto Him.' {S}

כז ויאמר המלך, אל-צדוק הכהן, הרואך אתה, שבה העיר בשלום; ואחימעץ בנך ויהונתן בן-אבייתר, שני בניכם--אתכם. **27** The king said also unto Zadok the priest: 'Seest thou? return into the city in peace, and your two sons with you, Ahimaaz thy son, and Jonathan the son of Abiathar.

כח ראו אנכי מתמהמה, בעברות (בערבות) **28** See, I will tarry in the plains of the wilderness, until

there come word from you to announce unto me.' **הַמְדַבֵּר--עַד בּוֹא דָבָר מֵעַמְכֶם, לְהַגִּיד לִי.**

29 Zadok therefore and Abiathar carried the ark of God back to Jerusalem; and they abode there. **כַּט וַיָּשֶׁב צְדוֹק וְאַבִּיֹתָר אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים, יְרוּשָׁלַם; וַיֵּשְׁבוּ, שָׁם.**

10. Rashi

ויעל אבייתר – אותו היום נסתלק מן הכהונה, ששאל באורים ותומים ולא נענה, ונכנס לדוק תחתיו.

11. Shmuel Aleph 2

35 And I will raise Me up a faithful priest, that shall do according to that which is in My heart and in My mind; and I will build him a sure house; and he shall walk before Mine anointed for ever. **לֵה וְהִקִּימְתִי לִי כֹהֵן נֶאֱמָן, כְּאֲשֶׁר בְּלִבִּי וּבִנְפֹשִׁי יַעֲשֶׂה; וּבְנִיתִי לוֹ בַּיִת נֶאֱמָן, וְהִתְהַלַּךְ לִפְנֵי-מִשְׁחִי כָּל-הַיָּמִים.**

12. Shmuel Aleph 4

3 And when the people were come into the camp, the elders of Israel said: 'Wherefore hath the LORD smitten us to-day before the Philistines? Let us fetch the ark of the covenant of the LORD out of Shiloh unto us, that He may come among us, and save us out of the hand of our enemies.' **ג וַיָּבֹא הָעָם, אֶל-הַמַּחֲנֶה, וַיֹּאמְרוּ זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל, לָמָּה נִגְפָנוּ יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים; נִקְחָה אֵלֵינוּ מִשְׁלַח, אֶת-אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה, וַיָּבֹא בְקִרְבָּנוּ, וַיִּשְׁעֵנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ.**

4 So the people sent to Shiloh, and they brought from thence the ark of the covenant of the LORD of hosts, who sitteth upon the cherubim; and the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, were there with the ark of the covenant of God. **ד וַיִּשְׁלַח הָעָם, שְׁלַח, וַיִּשְׁאוּ מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה צְבָאוֹת, יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים; וְשֵׁם שְׁנֵי בְנֵי-עֲלִי, עִם-אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים--חֹפְנִי, וּפִינְחָס.**

5 And when the ark of the covenant of the LORD came into the camp, all Israel shouted with a great shout, so that the earth rang. **ה וַיְהִי, כְּבּוֹא אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֶל-הַמַּחֲנֶה, וַיִּרְעוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל, תְּרוּעָה גְדוֹלָה; וַתִּהְיֶה, הָאָרֶץ.**

30 And David went up by the ascent of the mount of Olives, and wept as he went up; and he had his head covered, and went barefoot; and all the people that were with him covered every man his head, and they went up, weeping as they went up. **ל וַדָּוִד עָלָה בַּמַּעְלָה הַזֵּיתִים עֹלָה וּבּוֹכָה, וְרֹאשׁ לוֹ חִפּוּי, וְהוּא, הֹלֵךְ יְחָף; וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ, חִפּוּ אִישׁ רֹאשׁוֹ, וְעָלוּ עִלָּה, וּבָכָה.**

31 And one told David, saying: 'Ahithophel is among the conspirators with Absalom.' And David said: 'O LORD, I pray Thee, turn the counsel of Ahithophel into foolishness.' **לא וְדָוִד הִגִּיד לֵאמֹר, אַחִיתֹפֶל בְּקִשְׁרִים עִם-אַבְשָׁלוֹם; וַיֹּאמֶר דָּוִד, סִכְלָנָא אֶת-עֲצַת אַחִיתֹפֶל יְהוָה.**

32 And it came to pass, that when David was come to the top of the ascent, where God was wont to be worshipped, behold, Hushai the Archite came to meet him with his coat rent, and earth upon his head. **לב וַיְהִי דָוִד בָּא עַד-הָרֹאשׁ, אֲשֶׁר-יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לְאֱלֹהִים; וְהִנֵּה לְקִרְאָתוֹ, חוּשַׁי הָאַרְכִּי, קְרוּעַ כְּתָנָתוֹ, וְאֶדְמָה עַל-רֹאשׁוֹ.**

33 And David said unto him: 'If thou passest on with me, then thou wilt be a burden unto Me; **לג וַיֹּאמֶר לוֹ, דָּוִד: אִם עִבְרַתְ אִתִּי, וְהִיְתָ עָלַי לְמִשָּׂא.**

34 but if thou return to the city, and say unto Absalom: I will be thy servant, O king; as I have been thy father's servant in time past, so will I now be thy servant; then wilt thou defeat for me the counsel of Ahithophel. **לד וְאִם-הֵעִיר תָּשׁוּב, וְאָמַרְתָּ לְאַבְשָׁלוֹם עֲבָדְךָ אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֲהִי--עַבְדְּךָ אֲבִיד וְאֲנִי מֵאָז, וְעַתָּה וְאֲנִי עֲבָדְךָ; וְהִפְרַתָּה לִי, אֶת עֲצַת אַחִיתֹפֶל.**

<p>35 לֵה וְהִלּוּא עִמָּךְ שָׁם, צְדוֹק וְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים; וְהִזְהָרְתָּ אֶתְּשָׁרְתִּי מִבֵּית הַמֶּלֶךְ--תִּגִּיד, לְצְדוֹק וְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים.</p> <p>36 לֹ הִנֵּה-שָׁם עִמָּם, שְׁנֵי בְנֵיהֶם-- אַחִימֵעַץ לְצְדוֹק, וַיהוֹנָתָן לְאַבְיָתָר; וְשַׁלַּחְתֶּם בְּיָדָם אֵלַי, כָּל-דְּבַר אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ.</p> <p>37 לֹ וַיָּבֹא חוּשֵׁי רַעְהָ דָּוִד, הָעִיר; וְאַבְשָׁלוֹם, יָבֹא יְרוּשָׁלָּם. {ס}</p>	<p>35 And hast thou not there with thee Zadok and Abiathar the priests? therefore it shall be, that what thing soever thou shalt hear out of the king's house, thou shalt tell it to Zadok and Abiathar the priests.</p> <p>36 Behold, they have there with them their two sons, Ahimaaz Zadok's son, and Jonathan Abiathar's son; and by them ye shall send unto me every thing that ye shall hear.'</p> <p>37 So Hushai David's friend came into the city; and Absalom was at the point of coming into Jerusalem. {S}</p>
---	--

13. Tehillim 3

- א** מְזִמּוֹר לְדָוִד : בְּבָרְחוֹ, מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ. **1** A Psalm of David, when he fled from Absalom his son.
- ב** יְהוָה, מַה-רַבּוּ צָרִי; רַבִּים, קָמִים עָלַי. **2** LORD, how many are mine adversaries become! Many are they that rise up against me.
- ג** רַבִּים, אֲמָרִים לִנְפְשִׁי : אֵין יְשׁוּעָתָה לוֹ בְּאֱלֹהִים סָלָה. **3** Many there are that say of my soul: 'There is no salvation for him in God.' Selah
- ד** וְאַתָּה יְהוָה, מָגֵן בְּעַדִּי; וּמָרִים רֹאשִׁי. **4** But thou, O LORD, art a shield about me; my glory, and the lifter up of my head.
- ה** קוֹלִי, אֶל-יְהוָה אֶקְרָא; וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קִדְשׁוֹ סָלָה. **5** With my voice I call unto the LORD, and He answereth me out of His holy mountain. Selah
- ו** אָנֹכִי שָׁכַבְתִּי, וְאִישָׁנָה; הֲקִיצוּתִי--כִּי יְהוָה יְסַמְכֵנִי. **6** I lay me down, and I sleep; I awake, for the LORD sustaineth me.
- ז** לֹא-אֵירָא, מִרַבְּבוֹת עָם-- אֲשֶׁר סָבִיב, שְׁתוֹ עָלַי. **7** I am not afraid of ten thousands of people, that have set themselves against me round about.
- ח** קוּמָה יְהוָה, הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי-- כִּי-הִפִּיתָ אֶת-כָּל-אֹיְבֵי לְחִי; שְׁנֵי רִשְׁעִים שִׁבְרָתָּ. **8** Arise, O LORD; save me, O my God; for Thou hast smitten all mine enemies upon the cheek, {N} Thou hast broken the teeth of the wicked.
- ט** לִיהוָה הַיְשׁוּעָה; עַל-עַמְּךָ בְּרַכְתָּהּ סָלָה. **9** Salvation belongeth unto the LORD; Thy blessing be upon Thy people. Selah {P}

14. Rashi

רצון ישועתה לו בראמים סלה – לפי שכל על אשת איש.

15. Malbim

ל' הישועה - לה' הישועה – אמנם יען שהיה המלחמה נגד עם ישראל ותהי מגפה גדולה בעם בקש שלא יאבדו עם רב מישראל במלחמה, וכן היה שעל ידי שנהרג אבשלום פסקה המלחמה, וזה שאמר על ידי שהישועה הזאת לה' הוא, אבקש שעל עמך תשאר ברכתך בל יאבדו במלחמה.